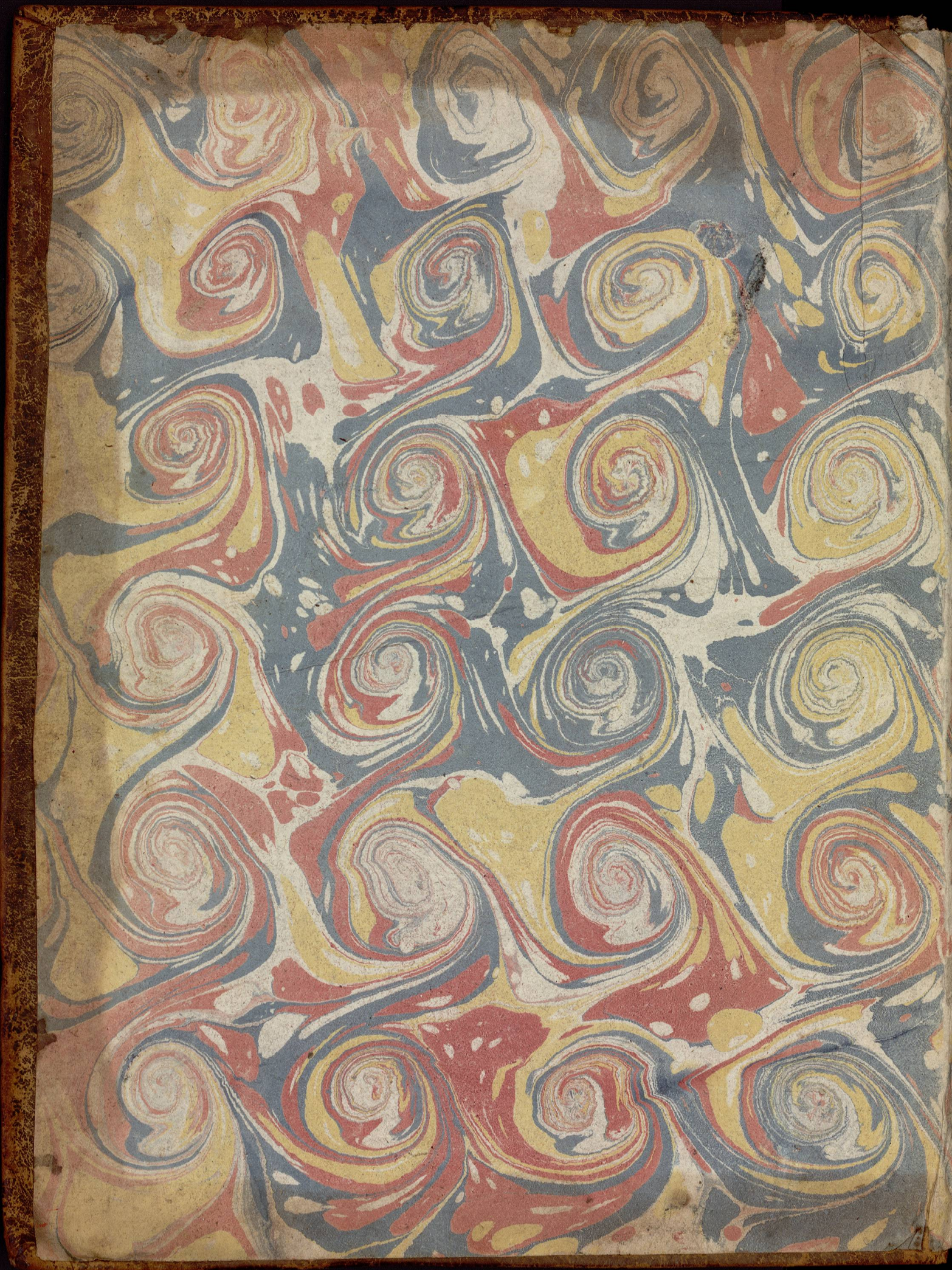

RECUEIL
DE
VERS

DE L'ONN
E

UNIVERSITÉS DE PARIS
BIBLIOTHÈQUE DE LA SORBONNE

13, RUE DE LA SORBONNE - 75257 PARIS CEDEX 05
TEL : 01 40 46 30 27 - FAX : 01 40 46 30 44

Inv.

SIGB

Sibil

SU

Cote

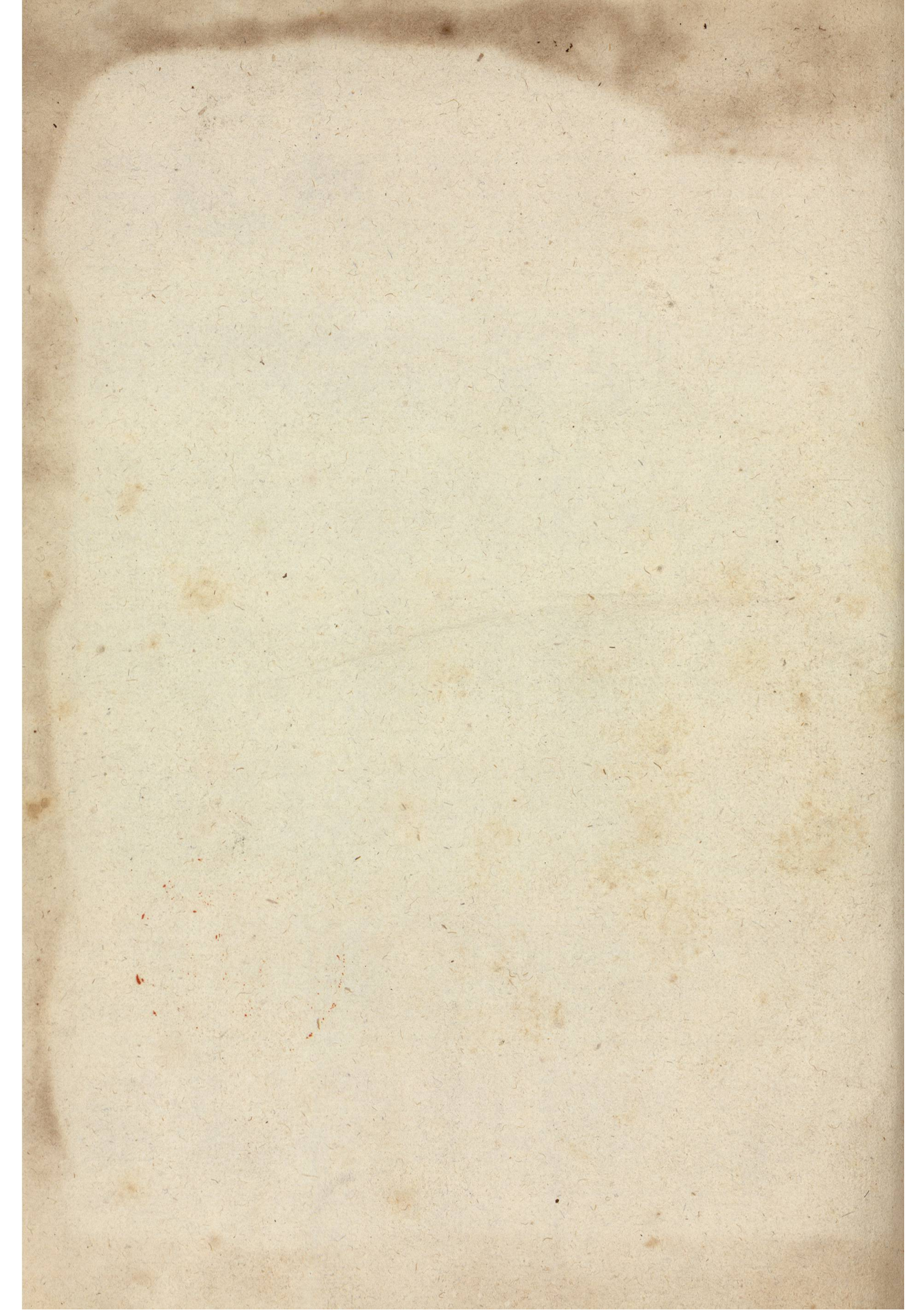
U 65 in-4

1153320433

H. F. u. 65.

~~D. X. 58.~~

N. II. 55 pièces

titre

Recueil

de

vers

de l'Université

E

à relier en veau

Table générale des pièces contenues Dans ce Volume

1. Du Boulay (P.E.) Illustriss. archiepiscopo Paris. restitutam in integrum salutem gratulatur.
2. Cathedra Roennex ab Jo. Roenno, Rotomagensi, nuper Lutetiae fundata, ed uno in collegio sodalitiq; Sorbonae locata ad Splendidiss. Pic. Viridunum.
3. Lenglet (de) Regioe musae Sereniss. Delphino Xenium.
4. Lignières (de) De triumphali regis ed reginae ingressu in Urbem Oratio panegyrica.
5. Sonnet à l'occasion du Panegyrique du Roy, prononcé par le recteur de l'Université de Paris, sur les rimes proposées par l'Académie de Choloze.
6. Lenglet (de) Illustriss. Ludovico Phelypeaux de Pontchartrain Carmen.
7. is Magistri Antonii Baingues Bellovacii academici Parisiensis Apotheosis.
8. is In librum Joannis Quintinii De Cultu hortorum ex Gallico C. Perrault.
9. Illustriss. Viro Joan. Bapt. Colbert Schola Harcuriana Suplex.
10. Brodeau (J.S.) Ad Illustr. abbatem Lud. Claudium De la Chastre, cum Theses philosophicas propugnaret. Ode.
11. Herson. M. & Sereniss. principi F. A. abbati a Lotharingia theses philosophicas defendenti Carmen.
12. Fleury (J.) ad Illustriss. abbatem h. C. Du Cambout de Coislin theses philosophicas pro laurea artium in Regia Navarra defendentem 1682. Ode.
13. Dufour (G.) Illustriss. viro M. Le Cellier cum nobiliss. ejus ex filia nepos L. d'Aumond de Villeguier Theses philosophicas propugnaret in collegio Harcuriano. Ode.
14. Huillard (J.) Luxemburgica ed ultima expeditio
15. Cornbard (A.L.) Lessus in Obitum M. Le Cellier.
16. Rollin (C.) ad Illustriss. Virum F. M. Le Cellier Marchionem de Louvois cum ejus filius Camillus de Louvois, de Theocrito responderet Carmen.
- 16bis Bosquillon Imitation des français de la pièce ci-dessus.
17. Lengletius Ad Musam; cum J. Juvenius ad gratulandum ecclesiae Parisiensi de pastore novo eleganti carmine invitaret. Ode.
18. Lenglet (de) Regi anglorum Jacobo Carmen.
19. Matthieu L. Magnanimo heroi Luxemburgensi duci, novam expeditionem Belgicam meditante Victoriae Vaticinium.
20. Rollin (C.) Illustriss. abbati C. Le Cellier de Louvois cum Theses philosophicas tueretur.
- 20 Bosquillon à M. l'abbé de Louvois sur la Theses qu'il dédie au Roy. Imitation des Vers latins de m. Rollin. Carmen.

21. Rollin. (C.) Illustriss. abbati C. Le Cellier de Louvois, in tabulam ab eo regi dedicatam,
cum theses philosophicas tueretur. Carmen.
- 21bis Bosquillon à M. l'abbé de Louvois sur la thèse ~~qui~~ dédiée au Roy, Imitation des Vers latins
de m. Rollin
22. Mourain (H.) Ludovico Magno, cum ei post expugnatum Namurcum illustriss. abbas C.
Le Cellier de Louvois, theses philosophicas dedicaret. Ode.
23. de Bailly. (L.) Illustriss. henrico Feydeau de Bron, carmen panegyricum.
24. Couvilllard de Laval. (J.) Musae Marchionae Doctiss. et clariss. D. Joan. Couture hendecasyllabi.
25. H. L. In Ludovici magni orationem panegyricam quam dicebat Alexius Artus. Carmen.
26. Ogervias (Dom Jer.) Traduction d'un poëme latin fait à la gloire d'Armand Gaston abbé de Rohan
de Loubisse à l'occasion du panegyrique de Louis le Grand par Firot.
27. us En second exemplaire.
28. Lenglet (de) Montes expugnati.
29. Firot. Clarissimo Viro Jacobo Leullier Carmen.
30. Firot Ornatisimo Claudio Leullier carmen.
31. us Doctissimo et ornatisimo Viro C. Rollin carmen.
32. C. F. S. Clarissimo Viro D. J. Couvilllard phalencus.
33. Firot. Clarissimo Viro D. D. Salomoni Trioux. Carmen.
34. Ecclesia parisiensis catulaunensem ecclesiam solatur de adempto praesule
querentem. Elegia.
35. Ad illustriss. L. A. de Noailles. Ode.
36. Symbolum heroicum.
37. Catulaunensis ecclesiae querelae post evectum ad sedem parisiensem illustriss.
L. Ant. de Noailles. Elegia.
38. Pestel (C.) Saeculi ultimi prosopopoeia.
39. us La description du dernier siècle.
40. us Jacobo Secundo Magnae Britanniae regi Mausoleum.
41. id Ekreni.
42. us In obitum sereniss. Philippi Borbonii aurelianensium ducis epigramma.
43. us Ad sereniss. principem D. Franciscum Rakotzy Dynastem Daciae, Carmen.
44. us D. O. M. Rhythmus.
45. us Ad nobilem et eruditum abbatem Petrum de Berulle cum publicas ac
universa philosophia theses propugnaret in Cardinalitio, Ode.
46. us In Statuam regiam equestrem epigraphae.
47. us Ad Rectorem. Ode.

48. L. R. E. D. Orangius dictis, factisque Cassus. Ee gallico Seraphini Regnieris.
 49. Reverendiss. Car. Franc. Maurino. Ode.
 50. In Miserrum grammaticum cui efflagitanti sua divina opera erudita, tersa, polita, aurea dederat D. D. Nicolaus Boileau Despreaux. Variorum epigrammata.
 51. In reditum Philippi V ad Hispanias. Ode.
 52. Pestel. (P.) ad Illustriss. Virum D. Nicolaum Desmaretz cum nobiliss. abbas Petrus Desmaretz ejus filius theses philosophicas palam propugnaret. Carmen
 53. us ad Illustriss. Virum D. Nicolaum Desmaretz, cum nobilis et eruditus abbas Petrus Desmaretz ejus filius publicas de universa philosophia theses propugnaret in Cardinalio. Dialogus philosophia, Rhetorica Trama.
 54. us
 55. us Triumphus astreae, seu mariae Adelaidis augustae pacificae in Galliam adventus. Ecloga.

83 M. A. 11

SERENISSIMO PRINCIPI

FRANCISCO ARMANDO

ABBATI

A LOTHARINGIA

THESES PHILOSOPHICAS

IN COLLEGIO

SORBONÆ-PLESSÆO

DEFENDENTI.

CARMEN.

PARISIIS,

Ex Typographia FRANCISCI LE COINTE, viâ Septem
Viarum, è regione Collegii Remensis. 1682.

CUM PERMISSU,

THESE THINGS
AND
A
THESE THINGS
IN
FOR
THE
C. A. R. M. E. W.

PARIS,
The Typographic Exchange, 11, rue de la Harpe, 11, Paris.
COMPTON

SERENISSIMO PRINCIPI

FRANCISCO ARMANDO

ABBATI

A LOTHARINGIA

THESES PHILOSOPHICAS

IN COLLEGIO SORBONÆ-PLESSÆO

DEFENDENTI.

C A R M E N.

NEC Te pœniteat tantos, ARMANDE, labores
 Haëtenus impendisse: favet fortuna, tuisque
 Æmula fortunæ respondet gloria votis.
 Ecce tibi applaudens festo Plessæa tumultu
 Aula fremit: gremio Sorbona invitat aperto,
 Magna parens Sorbona: novas Academia Lauros
 Lata parat: longè plaudentibus accinit ingens
 Roma, tuum nomen nunquam oblitura; tibi que
 Quos olim Proavis Atavisque potentibus ultro
 Detulit, immaturo etiam meditatur honores.
 O utinam procerum, quos tota excivit ab Urbe

Fama tuæ virtutis, in intima pectora possis
 Ire, & conceptos de te cognoscere sensus :
 Quàm matura feras nascentis præmia famæ !

Hunc nata imperio species, & Principe digna
 Nobilitas : hunc ora movent spirantia Patrem
 Magnanimum, & pulchram pariter referentia Matrem.
 Suspiciunt animos alii, mentisque virile
 Pondus, & excelsâ Lotharenos indole mores.
 Ille tuens toto dudum te pectore ; quondam
 Guisiadæ hos oculos, hanc frontem, hæc ora ferebant,
 Suspirans ait ; & lacrymis propè narrat obortis
 Guisiadas, Lotharosque Duces, fortissima bello
 Pectora, & egregios æternâ à stirpe Nepotes.
 Hic alius secum reminiscitur ardua gentis
 Augustæ decora, & Populis audita repostis
 Factaque, fortunæque, immortalesque triumphos,
 Et penè oppressâ pro Religione labores,
 Illustresque obitus : atque ipsum denique nomen,
 Nomen adoratum Populis, Ereboque tremendum.

Qualis erat quantusque ! manu quem experta tonantem
 Horruit ad Metas Germania : quem pia vidit
 Roma, redonantem Latialibus otia terris :
 Quem fera victorem Caletio confessa recepto est
 Anglia : quem infelix iterum Germania sensit,
 Alta evertentem Theodonis mœnia villæ.
 Qualis erat, quando insperatâ strage superbum
 In campis Druidum fatalibus obruta vidit
 Hæresis, & fremuit ! stygioque insana dolore,
 Cùm jam expirantis laceras penè intrat in arces
 Aureliæ, infando stravit clam perfida telo.

Quid memorem, quàm multa alii miracula narrant

Te super ? ille tibi meritos portendit honores,
 Quos olim Patruis Heroibus obtulit Orbis.
 Sic, ait alter, erat Lotharæ spes altera gentis,
 CAROLUS. Ille atrâ rerum in caligine, molem
 Imperii nutantis, & intractabile pondus
 Sustinuit, rabiem contra, furiasque rebelles
 Luctantum populorum, & in impia bella ruentum.
 Ille & crescentem innumeris cervicibus hydram,
 Atque prophanatis calcantem altaria templis
 Perculit, & doctæ prostravit fulmine linguæ.
 Fulmine quo percussa iterum monstra illa, pudendis
 Vulneribus jacuere : sacræ quando arbiter aulæ
 Concilio in Magno, & Patribus de more vocatis,
 Sanxit adoranti divina oracula mundo.

Sic tibi quos tacitis gratari applausibus audis,
 Præsenti adjiciunt tot Avorum nomina pompæ.
 Et Lotharo generi quem se debere fatentur,
 Vectigalem ardent tibi jam persolvere amorem.
 Ast ego quid dicam vates tuus ? ite camenæ
 Degeneres, procul ite : meoque absistite versu.
 Nil mortale cano. Seges est mihi carminis unus
 HARCURIUS Mavors ; hoc nomine jam mihi pectus
 Æstuat, & totum spirant præcordia Martem.
 Et jam trans Alpes videor, celsasque Pyrenes
 Ire ; juvat circum terras lustrare jacentes,
 Heroemque sequi : juvat omnem denique latè
 Europam peragrarè, urbesque, arcesque subactas,
 Præliaque, & celebres, si fas, numerare triumphos.

En vocat horrenti male culta Bohemia terrâ,
 Arctoi sinus Orbis : ubi puerilibus annis
 Ausus inexpertos belli tentare furores

HARCURIUS, primasque manu decerpere lauros.
 Qualis materno Leo parvus ab ubere, prædam
 Jam primùm meditatatur : eum suus excitat ardor,
 Conspectusque patris fracto venientis ab hoste.
 Scilicet ignavo pudor est reptare cubili.
 Jamque nemus liquit patrium : longèque remotis
 Saltibus, audacem petit in certamina taurum.
 Talis erat, talem quondam se magnus agebat
 HARCURIUS : segnes quando illætabilis aulæ
 Delicias exosus, equos galeasque fremebat,
 Et sævis Lotharus Puer exultabat in armis.

Nec mora : vix mediâ belli fragor altus ab Arcto
 Intonuit : volat impatiens perrumpere turmam
 Hostilem, & pulchro victor sordere cruore.
 Quantus equo ruerit, quo turbine torserit enssem,
 Invidere duces ipsi, stupuere catervæ :
 Quando Palatinæ tenero sub Marte phalanges
 Procubuere, & humum ingenti stravere ruinâ.
 Ecce autem patriis nova bella tumescere terris
 Audio. Tartareâ rursus eructata palude,
 Santonicos errans per agros bacchatur Erynnis.
 Sed quid ego hæc autem ? semperne impunè licebit
 Vulnera retractare, tulit quæ plurima quondam
 Gallia, ab hæretico toties iterata furore ?
 Sæpe quidem stygias acies fudisse, superbas
 Dejecisse urbes, famosæ ad mœnia dira
 Rupellæ tonuisse, acres repulisse Britannos,
 HARCURII labor est : sed erunt eadem illa futuris
 Et dolor, & nimiùm lugenda opprobria Gallis.
 Fas ergo indecores patriæ subducere palmas :
 Nobiliora vocant me prælia ; jamque feroces

Hispani trepidate; novus parque omnibus unus
Hostis adest; quantos vobis feret ille dolores?

Est in conspectu Francæ telluris, amœna
Insula Lerine. Duplex effluxerat annus,
Ex quo illam Hispanus, furto lætatus, habebat.
Hic summis opibus, variâque industrius arte,
Insanas operum moles, turreſque stupendas
Extulerat, multâque locum muniverat arce.
Hæc genti statio tutissima; plurimus illic
Miles, & armatæ Gallorum in fata triremes.
Nec jam credebat multum abfore, quin simul omnem
Galliam, & hinc latè regnandum invaderet Orbem.
At vix auditum est Lotharenum à littore fulmen
Immugire: tremit vastis Lerina cavernis,
Concuſſæque labant arces: Hispania longè
Pallet victa metu, & jam spes oblita minaces.

Dum loquor: attonitis ingens apparet in undis
HARCURIUS; portus & propugnacula primo
Succumbunt aditu: cedunt fusa agmina: classis
Mergitur, aut sævis datur ignibus; æquore in alto
Mars furit, hostili spumant vada falsa cruore.
Omnia sunt mutata. suis redit Insula Gallis;
Hispani fugiunt, debellatisque carinis
Reliquias miserorum, & vulnera fœda reportant.
Unus in immenso dominatur gurgite Gallus,
Extremasque maris penitus jam territat oras.
Omnis eo terrore tremit procul Afer, & Indus,
Omnis Arabs, omnes ululant cum Thrace Geloni.
Ante alios fremit instantis pars magna ruinæ
Turca ferox: trepidat, fatis poscentibus, illum
Advenisse diem, cum victa per æquora Francus

Clara triumphatæ contundet cornua Lunæ.

Continuò vates, illis qui fortè diebus
 Ægeo in magno, venientia bella canebat,
 Quid Turcæ, trepidatis, ait? qui littore regnat
 Victor in Hesperio, validas & subruit arces,
 Ille uni, sic fata volunt, datur hostis Ibero
 HARCURIUS, soloque aliis terrore nocebit.
 Sed tanto de patre aderunt, duo fulmina belli,
 HARCURIDÆ. quos heu gemitus, quæ funera nobis
 Prospicio! quantos patieris Luna labores?

Ecce per Hungaricos latè exundantia campos
 Agmina concurrunt. patriis hinc rarus in armis
 Gallus adest, defessus, inops, rerum omnium egenus.
 Hinc vasta se mole ferox Ottomanus infert;
 Et Scythicas acies, viresque Orientis, & unà
 Europamque Asiamque, ac divitis ultima Nili
 Regna trahit. Certa est victoria: plaudite. Verùm
 Quis procul ille, oculis, habituque, & pectore Mavors,
 Arma tenens, Gallosque alto stans vertice supra?
 Occidimus: nosco Lothareni insignia vultûs.
 Et nunc ille quidem, castris utrimque reductis,
 Astat eques, Turcamque immani corpore, & hastâ
 Terribilem petit, ingentemque extendit arenâ.
 Hinc Gallorum animis furor additus. Haud mora: nostris
 Incumbunt densi ordinibus: cæduntque, fugantque,
 Præcipitesque premunt. abrupto è littore in amnem
 Confusi glomeramur; aquis luctantibus hæret.
 Altè Arabo, refluuntque undanti sanguine ripæ

Ah utinàm hoc uno nostra infortunia casu
 Stare velint superi! verùm tonat altera clades,
 Atq; alium HARCURIDEM Neptunia regna tremiscunt

Algeriæ moles, bellatricesque Bisertæ
 Et vos extremi portus, sparsæque per æquor
 Insulæ, & ante alias tellus Bizantia, vestros
 Ah vestros nautas retinete; neque amplius ullus
 Audeat armatas pelago deducere naves.
 Fulminat Eois Lotharus bellator in undis,
 Atque impacatas Melitenſi ex arce biremes
 Ducit ovans, regnoque unus dat jura profundo.
 Ecce furit reperire atrox, ſi ſe ferat uſquam
 Ulla ratis, tumidoque velit concurrere campo.
 Fallor? an inſolito reboant freta lata fragore?
 Sub pedibus ſonat unda, fremit ſtridoribus æther;
 En etiam piceo ſe turbine denſus ad auras
 Fumus agit. Fugite ô miſeri procul: haud bene ponto
 Creditur, HARCURIÆ dum ſæviet ira procellæ.
 Nil ago. Depreſſam Rhodiorum ad littora claſſem
 Niliacam, numeroque, viriſque, opibusque potentem
 Occupat, & toto luctantem robore, rumpit.
 Heu quàm dira maris facies! hinc plurimus ardet
 Voce, manu, vultu, mediisſque in cœdibus aſtat
 HARCURIDES. Hinc miſſilibus ſerus undique flammis
 Turca premit; donec longo certamine fractus,
 Funditur; æquoreâ pars mergitur hauſta palude:
 Pars flammâ, pars enſe perit: pars maxima ſponte
 Captivo patitur ſervilia vincula collo,
 Victoremque ſuum quem jam admiratur, adorat.
 Quid referam quantis iterum nos ille ruinis
 Atteret? ah liceat noſtros neſcire dolores.
 Talia narrabat lacrymans, Turcasque monebat.
 Interea rigidas pervenerat ultor ad Alpes
 HARCURIUS: fulmenque manu fatale coruſcans

Libertatem Italîs, Hispanis vincla ferebat.

Jam primùm ante omnes tellus Pedemontia, pulso
Respirare metu : multis nam sævus ab annis
Regno indefenso miserè impendebat Iberus,
Et folio puerum infontem exturbare parabat.
Et jam prædæ inhians rapidos immiserat ungues,
Abstuleratque : nisi Alcides Lotharingius ultrò
Auxilium teneroque Duci, populisque tulisset,
Assiduâ que avidum attrivisset clade Leonem.

Vos ô quorum animos tangunt audacia bello
Prodigia, Alpinas mecum properate sub oras.
Illic antiquis majorem heroibus unum
Heroem aspicietis : eo duce, eoque magistro
Discunt Martis opus, Pompeio & Cæsare longè
Majores, HODANCURIUS, PRALINUS, & ipse
Quem lugemus adhuc TURENNIUS: hæc tria quondam
Nomina formidata, suisque æterna trophæis.

Omnibus è terris adduxerat undique turmas,
HARCURIUM metuens LEGANESIUS; huic comes ibat
Sabaudâ Princeps à stirpe, Hispana secutus
Consilia ; at Lotharus sub Cheria castra sedebat.
Rarus ei miles : victûs penuria : jamque
Multa fames : occlusi aditus : hostilibus armis
Flumina circumfessa; hyemes, nix, frigora, venti,
Continuique imbres : dira omnia ; denique ferro
Aut rumpendûm iter, aut manifestâ morte cadendum.
His super haud ullo Gallus terrore movetur,
Ardet in arma magis : tanto ductore, quietem
Ferre pudet ; juvat ire. Suo sic numine plenos
HARCURIUS secum socios rapit : arduus antè
Fertur equo spumanti, & voce instigat ovantes,

Plus oculis gestuque. Uno simul agmine densus
Irruit hinc atque hinc, & circumfunditur hostis.

Concurrunt obnixæ acies : pugna, horrida pugna
Exoritur : misti peditesque equitesque vicissim
Sanguineo sub Marte cadunt : effusus ubique
It cruor, & vasto cœlum clamore remugit.

Eminet in mediis læto spectabilis ore

HARCURIUS, partesque unus se vertit in omnes.

Nunc & sedato similis, lentoque furore

Frigidus, ardentes regit in certamine Gallos.

Nunc valido ruit ense, indefessusque cadentes

Per cuneos sibi sternit iter; jamque omnia cedunt,

Turbatique duces, conculcatique manipuli.

Sola per vndantes Hispano sanguine campos

It Francorum acies jam libera; jam undique aperti

Circum aditus, amnesque procul, pontesque patefcunt,

Oppidaque, & pronas jam submittentia tures,

Supplicibus properant victorem admittere portis.

Felices terræ, quibus hæc tam fausta laborant

Principia, & certam pariunt hæc otia pacem,

Quis tum sensus erat, quæ gaudia, quando superbam

Gentem audivistis tanto cecidisse fragore,

Et Lothari cecidisse manu? quando agmina turpi

Verfa fugâ, trepidam petiere per antra salutem

Aviaque horrifono nemora implevere tumultu.

Nec gens illa tamen tantâ compressa ruinâ

Continuit : sed dementi furiata pudore

Ulteriùs fremit, & fœdâ de clade receptas

Casalium contra jubet ocyùs ire cohortes.

Quò ruitis? quæ vis animi tam effræna? parùmne

Sanguinis Hispani fusum est? infasta ne rursum

Bella sequi, & vestras furor est dispergere clades?
 Victor ubique premet sceptro fatalis Ibero,
 HARCURIUS. Quid plura? sonantibus ingruit armis
 Improvisus: eum terrorque necesque sequuntur,
 Fulguraque, & vultu gradiens Bellona cruento.

Quò feror? an pugnae illius miracula demens
 Posse putem canere, & lucem aspirare canendo?
 Non ita: sed potius bellorum evolvite fastos.
 Illic simplicium nudo fulgore colorum
 Picta videbuntur Lothari decora inclyta Martis.
 Hinc aget audaces in pulchra pericula Gallos:
 Castraque diversâ pariter de parte jubebit
 Oppugnari. Aderit, variisque assultibus ipse,
 Ipse per obstantes mille inter tela procellas
 Primus equo spatium perrumpet: primus Iberum
 Aggere defensum valido, multâque latentem
 Sub tellure, cavâ deprensam in sede, repente
 Excutiet, latumque premens effundet in æquor.

Non procul inde suos haud æquo Marte labantes
 Sustentabit: eo veniente, hostilia signa
 Terga dabunt, campumque atrâ cum clade relinquent.
 Illum cernere erit gladio victore, ruentum
 Agmina proculcare: & equo fumante, per enses,
 Per cuneosque, ignesque, horrendi turbinis instar,
 Obvia proterere, & totis dare funera castris.
 Parte aliâ nimium cædendo fessus, anhelans,
 Procumbet genibus confusæ in stragis acervo:
 Atque triumphales tendens ad sydera palmas,
 Vota Deo, & primos pugnae persolver honores.

Hinc & adhuc sudore fluens, & pulvere pulchro
 Sordidus, Augustam, gentis caput, ibit ad Urbem.

Illam insultantem dudum, solioque paterno
 Conjuratam armis puerum detrudere Regem,
 Terribili dextrâ quatiet: seque arcibus altis
 Defendentem, omnesque agitantem in prælia vires,
 Post captos aditus centum, certamina centum,
 Centum acies, victamque famem, Hispanosque repressos,
 Conteret, ac notis adiget se denique sceptris
 Subjicere, & fractâ dominum cervice fateri.

Continuò Hesperias volitans pennata per auras
 Fama ibit, lætisque animos rumoribus implens,
 Victorem HARCURIUM, libertatemque receptam
 Per populos canet. Arrectis hanc auribus omnis
 Audiet Aufonia: & festo clamore resultans,
 HARCURIUM, HARCURIUM, libertatemque receptam
 Undique certatim magno ingeminabit amore.
 HARCURIUM, HARCURIUM, sylvæque amnesque profundi,
 Culminaque, & valles, communi voce sonabunt.

Accinet Italiæ mons arduus, accinet ingens
 Gallia, & extremæ repetent hæc gaudia terræ.
 Sola suas tandem confessa Hispania clades
 Ingemet, & diro secum fremet horrida vultu;
 Seque suâ latos per agros in cæde natantem
 Aspiciens, rabidos ululabit ad astra dolores:
 Immorsisque furens torvè obmutescet in armis.

Inde alias etiam laudes, & martia facta
 Magnanimi Herois cursim lustrare licebit.
 Namque legetur uti trepidis Catalaunia rebus
 Confirmata, animos, viresque, fidemque fluentem,
 Et bonâ turbatæ reparaverit otia pacis.
 Mille hîc HARCURII miracula, prælia mille.
 Trajecti sine ponte amnes: contusus Iberus

Clade Liorensi, Rhodopè quassata, retenta
 Barcino, & in propriis Valaqueria merfa ruinis.
 Hinc illum attoniti, ceu fulgur ab æthere, Belgæ
 Accipient sternentem arces, & castra ruentem,
 Nostraque in everfis figentem Lilia muris.

Qui tibi tum blandi læto sub pectore motus
 Gallia, cùm aspiceres calcata per oppida latè
 H A R C U R I U M rapido Victorem incedere curru,
 Sceptraque Francorum Majestatemque tueri?
 Illius interea circum vallata trophæis
 Stabas invidiæ secura, interque tumentes
 Armorum strepitus, & mille minantia bella,
 Unanimes populos tranquillâ in pace tenebas.
 O quot eum, & quoties cumulasti prodiga votis,
 Cùm debellato rediens ex hoste, referret
 Germanorum Aquilas, Hispanorumque Leones!

Atque utinam præsentem frui, columenque patremque
 Dicere adhuc liceat! sed eum sua facta tulerunt.
 Et fors æternùm absentem miseranda doleres
 Insolabiliter: nisi mitia fata dedissent
 Heroem magno H A R C U R I I de sanguine, & ipso
 Majorem genitore, tuumque, A R M A N D E, Parentem.
 Et nunc ille quidem, sineret L O D O I C U S, in armis
 Virtutes Patrias, & clara exempla sequendo,
 Patrem ipsum longè jam vinceret, & Patris omnes
 Obrueret jamdudum, ausus majora, triumphos.
 At tunc esse Duces licuit, cùm mollibus annis
 Parvus adhuc L O D O I X alienâ fulmina dextrâ
 Spargeret, & nondùm metuendum stringeret ensen.
 Tunc licitum summos niti ad Mavortis honores,
 Et primos implere gradus, Magnumque videri.

At nunc ipse suo nutu quando omnia solus
 Bella regit, dextrâque suâ jam fulminat urbes
 Armipotens LODOICUS, eum ire altissima supra
 Bellantum decora, & ducibus se ferre priorem
 Majestate minùs, propriâ quàm laude, fatendum est.
 Nec primas lauros, esses nunc HARCURI, haberes.

Ille tamen Regalem Ensem, quo territat hostes,
 Et quo centum acies, turreſque, arceſque tremendas,
 Et populos latè centum, Regesque ſubegit,
 Ferre dedit Lotharo Heroi, juffitque venire
 In magni partem cognominis. Ite Sicambri,
 Ite Angli, Batavique, & iniquum rumpite fœdus;
 Nec vobis veniat ferri tam infana cupido.
 Ingentis LODOICI ingentia fulmina portat,
 Ipſe ingens LOTHARUS. Quæ fulmina! noſtis Iberi,
 Et ſentitis adhuc; en omnis Flandria fumat.

At vos ô ſocii, Magnus venit Armiger, altas
 Lætitiâ voces confundite; plaudite, vivat,
 Vivat io, ter io: date carmina, ſpargite flores.

Ille tot Heroum ſanguis generoſus Avorum,
 Quantus adeſt! Lotharos avidi cognoscite vultus.
 Quæ ſpecies! quæ forma Viri! quàm corpore toto
 Ardua nobilitas! non, ut ſolet, illa minaci
 Nixa ſupercilio, nec amaro impervia faſtu.
 Eſt come ingenium, mens omnibus obvia, pectus
 Magnanimum, & digni Lothareno Principe mores.

Sub tanto genitore, palam ſe plurima fundit
 Fama BRIONÆI. Quæ viſ, quæ gratia formæ!
 Quàm lux blanda oculis! nivæ quæ purpura fronti!
 Qui geſtus, quive ardor ineſt! non obviuſ illi
 Quiſquam impune ruat, Lotharo quando igneus auſu

Frendentem calcabit equum, generisque, sui que
 Conscius, audaces petet alto in pulvere Palmas.
 At non ille inter ludos, atque otia, & inter
 Delicias molles pretiosus languit infans.
 Prima puer Musarum avidâ mysteria mente
 Fervidus arripuit, vocemque, manumque magistram
 Sponte sequens, sitientem animum multâ imbuit arte.

Sit satis, ô ARMANDE, tuæ miracula gentis
 Hactenus ostendisse. tuus decora ista referre
 Est labor; at pede quo cœptum est, si denique pergis,
 Vincere ludus erit. nihil est quò te tua virtus
 Non ferat; & partos tibi jam præsumis honores,
 Maturisque rudes præcurris laudibus annos.
 Multa quidem debes Majoribus: at simul illi
 Debebunt tibi plura; eris olim tu quoque mag
 Principibus tantis decori; lucemque receptam
 Alternâ majorem in Avos cum luce refundes.

MARCUS ANTONIUS HERMAN

Rhetoricæ Professor in Sorbona-Plessao.